

Prejudiciniai klausimai

1. Ar kontaktinių lėšų pardavimas yra medicininė konsultacija, kai reikia atlikti fizinę paciento apžiūrą, ir todėl nepatenka į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje ⁽¹⁾ taikymo sritį?
2. Tuo atveju, jei kontaktinių lėšų pardavimas nėra medicininė konsultacija, kai reikia atlikti fizinę paciento apžiūrą, ar EB 30 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jo nuostatomis prieštarauja valstybės narės teisės aktai, kuriuose numatyta, jog kontaktinius lėšius galima pardavinėti tik specializuotose medicinos reikmenų parduotuvėse?
3. Ar EB 28 straipsnyje įtvirtintam laisvo prekių judėjimo principui prieštarauja Vengrijos teisės aktai, leidžiantys kontaktinius lėšius pardavinėti tik specializuotose medicinos reikmenų parduotuvėse?

⁽¹⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva) OL L 178, 2000 7 17, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399.

2009 m. kovo 23 d. Bundesarbeitsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Deutsche Lufthansa AG prieš Gertraud Kumpan

(Byla C-109/09)

(2009/C 141/44)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesarbeitsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Deutsche Lufthansa AG

Kita kasacinio proceso šalis: Gertraud Kumpan

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB ⁽¹⁾, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, 1 straipsnis, 2 straipsnio 1 dalis ir 6 straipsnio 1 dalis ir (arba) bendrieji Bendrijos teisės principai turi būti aiškinami taip, kad jiems prieštarauja 2001 m. sausio 1 d. įsigaliojusi nacionalinės teisės norma, pagal kurią terminuotos darbo sutartys be papildomų sąlygų gali būti sudaromos su darbuotojais vien dėl to, kad jiems suėjo 58 metai?
2. Ar Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos

(UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo, įgyvendinto 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB ⁽²⁾, 5 punkto 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad jai prieštarauja nacionalinės teisės norma, kuri be papildomų sąlygų ir neribotą laiką leidžia viena paskui kitą sudaryti neribotą skaičių darbo sutarčių, kurios be pateisinamų priežasčių yra terminuotos, vien dėl to, kad sudarant terminuotą darbo sutartį darbuotojui yra suėję 58 metai ir nėra tampraus bei objektyvaus ryšio su prieš tai buvusia neterminuota darbo sutartimi su tuo pačiu darbdaviu?

3. Jeigu į pirmą ir (arba) antrą klausimus būtų atsakyta teigiamai:

Ar nacionaliniai teismai turi netaikyti nacionalinės teisės nuostatos?

⁽¹⁾ OL L 303, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 79.

⁽²⁾ OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368.

2009 m. kovo 23 d. Okresní Soud v Chebu (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group prieš Michal Bílas

(Byla C-111/09)

(2009/C 141/45)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Okresní Soud v Chebu

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group

Atsakovas: Michal Bílas

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo ⁽¹⁾ (toliau — reglamentas) 26 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jis neleidžia teismui tikrinti savo tarptautinės jurisdikcijos tuo atveju, kai atsakovas dalyvauja procese, net jei pagal reglamento 3 skirsnį byla patenka į privalomosios jurisdikcijos taisyklių taikymo sritį, o ieškinyje pareikštas jų nesilaikius?
2. Ar tai, kad atsakovas dalyvauja procese, gali pagrįsti tarptautinę teismo jurisdikciją reglamento 24 straipsnio prasme, net jei pagal reglamento 3 skirsnį bylai taikomos privalomosios jurisdikcijos taisyklės, o ieškinyje pareikštas jų nesilaikius?